

er paa fuldkommen lovformelig og aabenhjertig Maade ved Loven af 1916 om Poststyrelsen sket det, at de Fuldmægtige, der tidligere stod i 17de Lønningsklasse, er flyttede op i 18de, og de Ekspeditionssekretærer i Postvæsenet, som tidligere slet ikke stod paa Etatens Lønningslov, er satte i samme Klasse som de andre Fuldmægtige, men med et Ekspeditionssekretærhonorar. Hvorledes man kan sammenligne det med, at alle Fuldmægtige ved Statsbanerne skal blive staaende i 17de Lønningsklasse, men to Ekspeditionssekretærer, der allerede har faaet deres Ekspeditionssekretærhonorar ved at være blevet anbragt i 18de Lønningsklasse, desuden skal have et andet Ekspeditionssekretærhonorar paa 600 Kr., det gaar virkelig over min Logik.

Saa er Spørgsmaalet dette: Er det rigtigt paa Finansloven at ændre dette Forhold? Og dertil er det, Mindretallet svarer: Der staar i Loven af 1908, hvornaar saadanne Forhold kan ændres paa Finansloven: det kan ske, enten naar Stillingerne er ledige eller ved almindelig Regulering. Da jeg nu har hørt til de allerfredeligste i dette Spørgsmaal, og da jeg regner det for et lille Spørgsmaal og ønsker at komme ud over Vanskelighederne, saa havde jeg været villig til at stille, hvis jeg havde kunnet faa Tilslutning dertil, et Ændringsforslag, hvorved der kom en Anmærkning paa Finansloven, omtrent saalydende: Indtil Ligestillelse mellem Jernbævnens Ekspeditionssekretærer og Postvæsenets Ekspeditionssekretærer kan opnaas, kan der paa de aarlige Finanslove bevilges særlige Honorarer for Ekspeditionssekretærer i Statsbanernes 18de Lønningsklasse. Det havde jeg været villig til, og derved vilde vi have faaet Loven af 1908 i Overensstemmelse med Finansloven, og det er alt, hvad jeg ønsker. Men jeg har ikke kunnet faa den Tilslutning fra de forskellige, som var nødvendige. Jeg har end ikke kunnet komme saa langt som til at tale med Trafikministeren om det, fordi jeg har mødt Modstand allerede i Lønningsudvalget.

Denne Ændring i Ministerens Forslag vilde have muliggjort det for mig at stemme for dette Honorar, for saa vilde vi have haft den lovlige Grund under Fødderne, som jeg ikke kan skønne, vi i Øjeblikket kan faa. Til at faa Knuden løst, hvad jeg stadigvæk ønsker, er der et Middel endnu — og det tror jeg heller ikke vil blive benyttet — nemlig at tage Ændringsforslaget tilbage her ved Finanslovens tredje

Behandling og saa at forsøge at komme overens ved Tillægsbevillingsloven. Jeg tror, som sagt, ikke paa, at det vil lykkes, fordi den Fredelighed, jeg har udvist hele Tiden, ikke er blevet mødt med en tilsvarende Fredelighed fra de andre Sider. Man har paa den ene Side i Statsbanernes Administration villet gennemføre Sagen paa den eneste Maade, som man efter Loven efter min Mening ikke kan gennemføre den paa, og man har paa den anden Side heller ikke villet rokke sig det lille Skridt, hvorved vi alle kunde være kommet overens.

Jeg vil endnu, inden vi slutter, tillade mig at sige til den højtærede Trafikminister, at vi kan vel være sikre paa, at Hovedrevisoren for Telegrafvæsenet, hvis Funktioner jo nu skal overtages af den Hovedrevisor, som allerede haves for Postvæsenet, faar nøjagtig den samme af Centraladministrationen fuldkommen uafhængige Stilling, sorterende direkte under Ministeren, som baade Postvæsenets, Jernbævnens og Toldvæsenets Hovedrevisor har faaet. Jeg regner det for rigtigt, at vi, hver Gang en saadan Stilling oprettes, eller hver Gang en af de Hovedrevisorer, som eksisterer, overtager en saadan Stilling, faar Ministerens Udtalelse her i Folketinget for, at saaledes er det Hensigten, at de skal ressortere, direkte under Ministeren. Jeg mener, det er rigtigt, fordi det er mig bekendt, at der ved hver af disse Hovedrevisoreres Instrukser, med Undtagelse af den for Toldvæsenets Hovedrevisor, har været Vanskeligheder i saa Henseende.

Ministeren for offentlige Arbejder (*Hassing Jørgensen*): Disse Lønnings-spørgsmaal er jo overmaade vanskelige, jeg har flere Gange gjort den Erfaring, at Lønningsloven af 1908 og alt, hvad dertil hører, er noget af det vanskeligste, vi beskæftiger os med her paa Rigsdagen. Jeg har derfor let ved at anerkende den uhyre Lærdom, som præger de forskellige Ordførere for Lønningsudvalget ogsaa ved denne Lejlighed, og jeg stiller mig selv det Spørgsmaal, om det ikke er den megen Lærdom, som forhindrer de ærede Medlemmer i at komme praktisk og let gennem det foreliggende lille Anliggende, som de selv siger ikke for dem betyder noget, men som betyder overordentlig meget for de Tjenestemænd, der er Tale om.

Det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds (Ivar Berendsen) mente, at Spørgsmaalet kunde være løst ved en